



Üks kal-mu-kün-gas ar - mas mul sei-sab sil - me ees,
kus kül - mas hau - a - hõl - mas põrm puh-kab e - lu - tööst.



Sealt ü - le kün - ka kur - va silm õn - nist ko - du näeb, kus



va - lust va - ba sü - da nüüd I - sal tä - nu toob.

2. Nüüd räägi, süda vaba:
sind kannab kodupind;
sa valust juttu aja,
mis tundis vaene rind.
Sind varjab Isa käsi
ja elu tervitab.
Su vaikse haua peale
viin tänupisaraid.

*Viis: "Ma tahan jätta maha" (Valet will ich dir geben)
Melchior Teschner, 1584-1635.
Sõnad: Jaan Lattik, 1878-1967.*